

ΤΟ ΒΗΜΑ^{online}

Θύμα πελατειακής νοοτροπίας και η Εθνική Βιβλιοθήκη

Της ΔΑΦΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗ-MANEΣΗ | Αθήνα - Κυριακή 26 Ιουλίου 2009

Η διάβρωση του κοινωνικού και πολιτικού ιστού της χώρας ίσως να μην καταδεικνύεται τόσο απι μεγάλα και καυτά ζητήματα, όπως η αλλαγή του προσωπικού της Αντιπρομοκρατικής και του ΣΔ από τα μικρά και αθόρυβα. Από τους θεσμούς που χαρακτηρίζονται από διάρκεια και που θα έπρ είναι πάνω από τις σκοπιμότητες και πέρα από τις πελατειακές σχέσεις. Από θεσμούς που έχουν δημιουργηθεί για να διαφυλάσσουν τη συλλογική μνήμη και τη συνέχεια του έθνους και που σήμ είναι θύματα της πιο θαυμαστής «ασυνέχειας» και της ακόμη πιο θαυματουργής «πελατειακής νοοτροπίας». Θεσμοί που δεν έχουν πολιτική σημασία έγιναν το όχημα ρουσφετιών και μικροεξυπηρετήσεων χωρίς νόημα. Αναφέρομαι στην Εθνική Βιβλιοθήκη και στις δημόσιες βιβλι της χώρας!

Η Εθνική Βιβλιοθήκη απέκτησε το καλοκαίρι του 2003 νέα νομοθεσία, η οποία την καθιστούσε έ αυτοδύναμο νομικό πρόσωπο με σκοπό τη «διατήρηση της γραπτής κληρονομιάς του έθνους», με καθοδηγητικό ρόλο για τις βιβλιοθήκες της χώρας, με τις προοπτικές για την ψηφιακή εποχή και δυνατότητα διεθνούς παρουσίας και ενός σύγχρονου προσώπου. Αποτελούσε τη βάση για ανάπτυ αλλά... Στον διοικητικό τομέα: δεν κατάφερε να αποκτήσει «οργανισμό»- που αποτελεί φυσική ο του νόμου- λόγω της αλλαγής της κυβέρνησης και των διαδικασιών έγκρισης του οργανισμού απι σύλλογο εργαζομένων. Παρά το γεγονός ότι τον Μάρτιο του 2004 ο οργανισμός ήταν έτοιμος κα υπογεγραμμένος από τον υπουργό Παιδείας, αμέσως μετά τις εκλογές... χάθηκε και ουδέποτε ολοκληρώθηκε η διαδικασία. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα ακόμη σήμερα η Εθνική Βιβλιοθήκη να λι χωρίς ουσιαστικό και τυπικό οργανωτικό σχήμα, να μην υπάρχει ανάθεση ή ακόμη και περιγραφ καθηκόντων και οι εσωτερικές διοικητικές αποφάσεις να μην έχουν ισχύ. Αυτή ακριβώς είναι η «ασυνέχεια» του κράτους.

Η Εθνική Βιβλιοθήκη εξακολουθεί να είναι ακέφαλη, χωρίς διευθυντή, από το 2004. Ηταν ακέφρ πάνω από 10 χρόνια πριν από το 2001. Το 2001 με ειδική διάταξη επελέγη διευθυντής, ο οποίος υπηρέτησε μέχρι τη λήξη της θητείας του, το τέλος του 2004, και η θέση δεν ξαναπροκηρύχθηκε. Εθνική Βιβλιοθήκη ουσιαστικά δεν διοικείται, αλλά είναι έρμαιο περιστασιακών αποφάσεων, συ σπασμωδικών.

Στον τομέα του προσωπικού: η νομοθεσία του 2003 προβλέπει τη στελέχωση της Εθνικής Βιβλι με περίπου 150 άτομα ειδικευμένο προσωπικό, κατά κύριο λόγο βιβλιοθηκονόμους, πληροφορικ διοικητικούς υπαλλήλους, κτλ. Είχε γίνει μια πρώτη αρχή με την πρόσληψη μόλις τριών βιβλιθη το 2003. Δεν συνεχίστηκε όμως. Αποτέλεσμα, σήμερα η Εθνική Βιβλιοθήκη να έχει ακόμη λιγότε προσωπικό, καθώς μεσολάβησαν συνταξιοδοτήσεις, μετατάξεις σε άλλους φορείς κτλ. Το μόνιμο προσωπικό δεν ξεπερνά τα 65 άτομα. Κατά συνέπεια, ουσιαστικές λειτουργίες της Εθνικής Βιβλι όπως η παραγωγή της Εθνικής Βιβλιογραφίας, οι κατάλογοι, οι υπηρεσίες στο κοινό και η εν γένι παρουσία της, να καρκινοβατούν ή να μη γίνεται καθόλου. Λύση στο πρόβλημα φαίνεται να αναί στο Stage. Έτσι φαίνεται να προσλήφθηκαν 72 άτομα, οι ειδικότητες των οποίων κυμαίνονται απ φυσικοί, θεατρολόγοι, θεολόγοι, κοινωνιολόγοι ως και ένας ταξιτζής. Από το σύνολο των ατόμων

μόνο ένας είναι βιβλιοθηκονόμος και είναι με τις διατάξεις των ΑΜΕΑ και κανένας πληροφορικό Stage είναι μαθητεία και εφαρμογή γνώσεων που έχουν ήδη αποκτηθεί και ο κάθε εκπαιδευόμενος στον τομέα του με στόχο την απόκτηση εμπειριών. Τι θα τους κάνει η Εθνική Βιβλιοθήκη αυτούς ανθρώπους τους οποίους προσέλαβε, μήπως αλήθεια πιστεύει ότι θα τους εκπαιδεύσει; Τα τμήμα Βιβλιοθηκονομίας και Συστημάτων Πληροφόρησης (ΤΕΙ Αθήνας, ΤΕΙ Θεσσαλονίκης και Ιόνιο Πανεπιστήμιο) θεωρούνται προφανώς ακατάλληλα. Εξισώνονται λοιπόν κατά την άποψη των υπέρ τεσσέρα χρόνια τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με Stage έξι μηνών; Και πώς ισοπεδώνονται οι σπουδές αποφοίτων; Ποιος ο σεβασμός της πολιτείας προς το ίδιο το εκπαιδευτικό της σύστημα; Αραγε θα αρκούσαν έξι μήνες Stage στον «Ευαγγελισμό» για να ονομαστεί κάποιος νοσηλευτής ή γιατρός;

Στον τομέα του κτιρίου: το πρόβλημα ήταν από τα κεντρικότερα. Το καλοκαίρι του 2003 επελέγη ανέγερση νέου κτιρίου το Στρατόπεδο Πλέσσα (στην οδό Μεσογείων) και έγινε και η σχετική παραχώρηση από το υπουργείο Εθνικής Αμύνης, και υπήρξε και σχετική πίστωση για την πρώτη της ανέγερσής του στις δημόσιες επενδύσεις. Επίσης, είχε γίνει και όλη η διαδικασία για δάνειο στο Τράπεζα Ευρωπαϊκών Επενδύσεων. Αμέσως μετά τις εκλογές το σχέδιο εγκαταλείφθηκε. Υπήρχε επίσης οι σχετικές μελέτες για τα μεγέθη και τις ιδιαιτερότητες στη χρήση του κτιρίου. Δεν γνωρίζω κανείς τι ακολούθησε, ωστόσο διαβάσαμε στις εφημερίδες για τη δωρεά του Ιδρύματος Νιάρχου ανέγερση της Νέας Εθνικής στο Φάληρο. Η χωροθέτηση είναι αναμφίβολα καλή, αλλά διερωτάται γιατί αυτό τον τελευταίο χρόνο η Εθνική Βιβλιοθήκη απέκτησε και άλλο ένα νέο κτίριο (εκτός απ' που χτίζει το Ίδρυμα Νιάρχου στο Φάληρο). Αγόρασε το ισόγειο και δύο ορόφους ενός μεγάλου κτιρίου στη λεωφόρο Αθηνών. Τι στόχο έχει αυτό όταν είναι σε μεγάλη απόσταση από όλα τα υπόλοιπα κτίρια της Εθνικής; (ένα στην Αγία Παρασκευή, ένα στη Νέα Χαλκηδόνα και ένα στην Ακαδημία Λογική έχει;

Τέλος, ανάλογη είναι και η κατάσταση στις δημόσιες βιβλιοθήκες της χώρας. Οι κινητές μονάδες εξυπηρετούσαν όλη τη χώρα με τα βιβλιοαυτοκίνητα (περίπου 32 το 2004 και έφταναν σε μικρά και απομακρυσμένες περιοχές) είναι οι περισσότερες «ακίνητες» λόγω έλλειψης χρηματοδοτήσεως προσωπικού. Το Stage που λειτούργησε και εδώ θαυματοργά περιλαμβάνει και έναν αισθητικό.

Τα σχόλια περιττεύουν.

Η κυρία Δάφνη Κυριάκη-Μάνεση είναι αναπληρώτρια καθηγήτρια στο Τμήμα Βιβλιοθηκονομίας και Συστημάτων Πληροφόρησης του ΤΕΙ Αθηνών.

<http://www.tovima.gr/default.asp?pid=2&artid=280312&ct=1&dt=26/07/2009>